

Mântuitori

Samoila

Aș face-o cură
De blâdețe
Iubindu-mi
Chiar destinul,
Că dur am fost
În multe spețe
Care-mi făcură
Plinul.
Nu voi fi mulțumit
Numai cu o speranță,
Așa că,
Mă las izbăvit
De-un sfânt
Ce mă tratează
Cu eleganță.
Cu cei ce-nvârt
Cuțitu-n rană,
Numindu-se mântuitori,
Nu-mi fac pomană,
Că sunt lacomi
Ca niște ciori.